

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete

Az ügy száma:	Kfv.V.35.165/2023/6.
A tanács tagjai:	Dr. Darák Péter tanácselnök Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró Dr. Márton Gizella bíró Dr. Demjén Péter bíró Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: (cím1.)	felperes1
A felperes jogi képviselője: (eljáró ügyvéd: ügyvéd1)	ügyvédi iroda
Az alperes: (cím2)	Agrárminiszter
Az alperes jogi képviselője: (cím3)	ügyvéd2 egyéni ügyvéd
A per tárgya:	támogatási ügy
A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:	az alperes
A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat:	a Debreceni Törvényszék 2.K.700.426/2023/9. számú ítélete
Rendelkező rész	

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.K.700.426/2023/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes támogatás iránti kérelme alapján a részére 2015. szeptember 23-án 40.000 eurónak megfelelő forintösszeg jövedelempótló támogatás került megállapításra az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2015. évben igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 24/2015. (IV. 28.) MvM. rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) szerint. Az esetben a működtetési időszak 2016. január 1-től 2020. december 31-ig tartott, és a 4. évre összesen 10,07 EUME üzemméret megvalósítását vállalta. A 90%-os kifizetési kérelmét 2015. október 12-én nyújtotta be, amely alapján 2015. november 20-án 11.359.440 forint támogatás kifizetésében részesült.

[2] Két állattartó teleppel rendelkezik, mindkét telephelyen sertéseket nevel: a cím4 szám alatti ingatlanon kód számú tenyészetkód alatt, míg a cím5 szám alatti ingatlanon kód1 számú tenyészetkód alatt.

[3] A támogatási összeg 10%-os mértékére vonatkozóan 2021. augusztus 31-én nyújtotta be a kifizetési kérelmét, amelynek mellékletét képezte a D1009-01 iratkódú állatállomány betétlap. E betétlapon tartási helyként „cím4, 20. hrsz: hrsz” címet tüntette fel, és tenyészetkódként a kód számot.

[4] Az elsőfokú hatóság a felperes 10%-os kifizetési kérelmét elutasította a 2022. január 26-án kelt szám számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat), megszüntette a támogatási jogosultságát, valamint a felperest 11.359.440 forint jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére kötelezte. Ezt megelőzően két alkalommal hiánypótlásra is felhívta a főállású mezőgazdasági termelővé válással, valamint a főállásban foglalkoztatottak számával összefüggésben, amely felhívásoknak a felperes nem tett eleget. A határozatban foglalt megállapítás szerint a felperes 2020-ban, azaz a működtetési időszak 5. évében termőföldből üzemméretet nem realizált, az állatállomány betétlapon feltüntetett adatok alapján számított 9,18 EUME üzemméret pedig elmarad a 4. évre vállalt üzemmérettől. Miután az eltérés üzemméret kategória változást is eredményez, rögzítésre került, hogy ezáltal megszűnik az intézkedésben való részvétellel összefüggésben megállapított jogosultság a Jogcímrendelet 11. § (13) és (15) bekezdései alapján, és az igénybe vett támogatás egésze jogosulatlannak minősül. Az elsőfokú hatóság további megállapítása szerint a felperes nem vált főállású mezőgazdasági termelővé a működtetési időszak 5. évének kezdetétől sem, valamint nem igazolta a főállású foglalkoztatott tekintetében tett vállalását sem, amelyekre tekintettel a támogatási összeg 20%-ának, és 20%-ának a visszafizetésére köteles.

[5] Az elsőfokú határozat elleni fellebbezésében a felperes állította, hogy a vállalt üzemméretet teljesítette, mert csak adminisztratív hiba merült fel, amely miatt a betétlapon kizárólag a cím6 szám alatti telephely állatlétszáma került feltüntetésre, és az is csak hiányosan: a kód1 tenyészetkódú telephely állatállományát tévedésből nem rögzítette.

[6] A fellebbezés folytán eljáró alperes az EUJF/3447-1/2022. iktatószámú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[7] Az alperes indokolása szerint a mezőgazdasági, agrár- vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Támogatási tv.) 55. § (9) bekezdése értelmében a hatóság a felperes kérelméhez kötve volt, az alapján hozta meg a döntést; kizárólag azok az állatok számíthatók be a tárgyévi üzemméretbe, amelyek a D1009-01 jelű állatállomány betétlapon feltüntetésre kerültek és akkor, ha teljesül az állatállományra vonatkozó bejelentési kötelezettség is. Megjegyezte, hogy a Kincstár közleménye, vagyis a

fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2015. évben igényelhető támogatások keretében a támogatási összeg fennmaradó 10%-ára vonatkozó kifizetési kérelem benyújtási feltételeiről szóló, a Magyar Államkincstár 39/2021. (VI.17.) számú közleménye (a továbbiakban: Közlemény) figyelemfelhívást is tartalmazott arra vonatkozóan, hogy az állatállomány betétlapon a sertésállomány tekintetében adatokat szükséges megadni. Ebben a tárgyban hiánypótlási felhívásra nem került sor, a felperesnek egyébként is a 10%-os kifizetési kérelem módosítására 2021. július 1. és augusztus 31. között lett volna lehetősége, ezért utólagosan nem vehető figyelembe a másik telephelyen lévő állatállomány az üzemméret számítása során. Az alperes többek között a Jogcímrendelet 7. § (5)-(6) bekezdéseire, a Jogcímrendelet 11. § (13) és (15) bekezdéseire, valamint a Közlemény kitöltési útmutatójára hivatkozott. Mindezek alapján rögzítette, hogy a Támogatási tv. 69. § (1) bekezdés e) pontja értelmében az elsőfokú hatóság jogszerűen állapította meg a támogatási jogosultság megszűnését és kötelezte a felperest a jogosulatlanul igénybe vett támogatás teljes összegének a visszafizetésére azzal, hogy a további két vállalás (főállású mezőgazdasági termelővé válás, a főállásban foglalkoztatottak száma) nem teljesítése miatti szankciókat is jogszerűen alkalmazta.

A kereset és a védírat

[8] A felperes a keresetlevelet terjesztett elő az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálata iránt, amelyben kérte az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését, és az elsőfokú hatóságnak a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján új eljárásra való kötelezését kérte. Nem vitatta a főállású mezőgazdasági termelővé válással, valamint a főállásban foglalkoztatottak tekintetében tett vállalással összefüggő szankciókat, csak az üzemméret eltérést és az amiatt alkalmazott jogkövetkezményt. Sérelmezte, hogy az alperes nem vette figyelembe az állatállomány betétlapról adminisztrációs hiba okán kimaradt kód1 tenyészetkódú telephely adatait, ezzel összefüggésben az elsőfokú hatóság hiánypótlásra sem hívta fel, ezáltal pedig nem tisztázta a tényállást, az általa előterjesztett kérelem, valamint a NÉBIH által vezetett Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer (a továbbiakban: ENAR) adatainak ellentmondásait. Az ellentmondás egyrésztől abban áll, hogy a kettő telephelyén folytatott mezőgazdasági tevékenységével a valós adatok alapján az üzemméret 13,88 EUME mértéket ért el, de az egyedülként megadott kód tenyészetkód állatállomány adatai alapján is 12,38 EUME mutatható ki az ENAR rendszerrel való összevetés eredményeként, másrésztől a kifizetési kérelem azért is ellentmondásos volt, mert egy megadott tenyészetkód mellett mind a két telephelyének a címét feltüntette. Kifogásolta, hogy az alperes megszorítóan értelmezte a Jogcímrendelet 7. § (5)-(6) bekezdéseit, ugyanis nincs olyan jogszabályi előírás, amely kimondaná, hogy kizárólag a betétlapon feltüntetett állatállomány fogadható el. Hivatkozása szerint a Támogatási tv.-ben és a Jogcímrendeletben előírt valamennyi rendelkezésnek eleget tett azzal, hogy az állatállományára vonatkozó bejelentési és nyilvántartási kötelezettségét teljesítette, a gazdálkodási napló és az ENAR rendszer vonatkozásában is, így a támogatás visszafizettetése nem kötelezettségszegést, hanem egy adminisztrációs hibát szankcionálna. A Közlemény szerint továbbá az elsőfokú hatóság a kifizetési kérelmeket adminisztratív úton teljeskörűen ellenőrzi, és jogosult helyszíni ellenőrzést is lefolytatni, melynek keretében azt vizsgálja, hogy a kifizetési kérelemben foglalt adatok, tények, körülmények megfelelnek-e a valóságnak, az esetben azonban nem volt helyszíni ellenőrzés és nyilatkozattételre való felhívás sem.

[9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. A Támogatási tv. 55. § (9) bekezdésére hivatkozással kiemelte, hogy a felperes az állatállomány betétlapon egyértelműen beazonosíthatóan tüntette fel az igényelt mennyiséget és a tenyészetkódot, továbbá a mellékelt állatállomány nyilvántartás is kizárólag a 9kód számú tenyészetkódú tenyészetre vonatkozott. A kifizetési kérelem módosítására jogszabályi határidő leteltével már nem volt lehetőség. Az a körülmény, hogy a 10%-os kifizetési kérelemben nem jelölte meg a kód1 tenyészetkódú tenyészetét, nem tekinthető hiánypótlásra okot adó körülménynek, mert az elsőfokú hatóság a kérelemhez kötve van, nem feladata a hiányosan kitöltött kérelem pótlása, az ugyanis a felperes rendelkezési jogát sértené. A Támogatási tv. 38. § (8) bekezdése alapján továbbá a jogosultsági feltételek meglétét a felperesnek kell hitelt érdemlően bizonyítania. A kellő gondosság is elvárható a felperes részéről, hogy az állatállomány betétlapon a valós adatokat tüntesse fel.

A jogerős ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság a 2023. június 6-án kelt 2.K.700.426/2023/9. számú jogerős ítéletével az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján. Indokolásában - elfogadva a felperes adminisztrációs hibára vonatkozó állítását - rögzítette, hogy ennek okán az alperes által hivatkozott kérelem módosítás fel sem merülhetett, mert a kérelem betétlapján feltüntetett állatállomány adatok önmagukban sem voltak koherensek (a tartási hely megjelölésénél mindkét telephely házszáma szerepelt) és az ENAR rendszer adataival sem egyeztek, ezért az elsőfokú hatóságnak a Támogatási tv. 41. §-ában foglaltak alapján hiánypótlási felhívást kellett volna kibocsátania (más tárgyban ezt meg is tette, ami cáfolja a kérelem módosítással összefüggő alperesi érvelést). Figyelemmel arra is, hogy a felperes a nyilvántartási, bejelentési kötelezettségeit teljesítette a Jogcímrendelet, valamint a tartási helyek, a tenyészetek és az ezekkel kapcsolatos egyes adatok országos nyilvántartási rendszeréről szóló 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet (továbbiakban: TIR rendelet) alapján, a hatóságnak pedig a tényállás tisztázása körében látnia kellett a nyilvántartások adataival való összevetés alapján, hogy a kérelem hiányos. A hatóság feladata az üzemméret meghatározása, melyet a kérelem és a rendelkezésre álló nyilvántartások adatai alapján végez, és amelyhez a tényállást tisztáznia kell; a tényállás tisztázási kötelezettségnek pedig pontosan az a jelentősége, hogy a kérelem adatainak a nyilvántartásokkal való összevetése során esetlegesen mutatózó ellentmondások feloldása megtörténjen hiánypótlási felhívás vagy nyilatkozattételre való felhívás útján. Miután a felperes a bejelentési, nyilvántartási és gazdálkodási napló vezetésére vonatkozó kötelezettségének eleget tett, nem volt megállapítható a részéről olyan mulasztás, amelyhez a jogszabály a támogatási jogosultság megszűnésének szankcióját fűzné. Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet rögzítette, hogy az elsőfokú hatóság és az alperes nem teljesítette a tényállás tisztázási kötelezettségét, ezáltal jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a felperes az általa 4. évre vállalt üzemméretet nem teljesítette a működtetési időszak 5. évében, és ebből következően jogsértő volt a jogosulatlanul igénybe vett támogatáskénti minősítés is. Megjegyezte, hogy sem a határozatok indokolásában felhívott

jogszabályi rendelkezésekből, sem a – jogszabálynak nem minősülő – Közleményből nem következik, hogy kizárólag az állatállomány betétlap adatai lennének figyelembevehetők.

[11] A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú hatóság köteles a felperes mindkét tenyészetének (kód, kód1 tenyészetkódok) az ENAR rendszerben is szereplő teljes állatállománya adatait figyelembe venni az üzemméret meghatározása során.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[13] Kiemelte, hogy a perbeli esetben az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: 23/2007. számú FVM rendelet) 6. § (3) bekezdése is irányadó, amely úgy rendelkezik, hogy a kérelemhez benyújtandó mellékletre vonatkozó jogszabályban előírt kötelezettségeket az Irányító Hatóság (IH) illetve a Kincstár közleményében közzéteszi. Álláspontja szerint ebből az következik, hogy e jogszabályi rendelkezés kötelezővé teszi az igénylő számára a Közleményben foglaltakat; utóbbi IV. fejezete pedig a kérelem benyújtásához köti az állatállomány egyedeinek betétlapon való feltüntetését és a megadott létszámot alátámasztó nyilvántartást. A felperesnek tehát a 2020. évi sertés nyilvántartást csatolnia kellett. Ez a nyilvántartás teljes mértékben alátámasztotta az állatállomány betétlapon feltüntetett létszámát, így az elsőfokú hatóság egyértelmű tényállást tárt fel, és nem merült fel kétség az adatok megfelelőségét illetően. A felperes azonban e nyilvántartás adataitól eltérő adattartalmat szerepeltetett a fellebbezésében és a keresetlevelében, amelynek vonatkozásában a tévedés – ellentétben az elsőfokú bíróság álláspontjával – kizárható a körülmények alapján. Utóbb az állapítható meg, hogy a kifizetési kérelemben feltüntetett adatok valótlanok. A később benyújtott eltérő adattartalmú beadványok a kérelem utólagos módosítását támasztják alá. Az alperes kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul hivatkozott a tényállás tisztázási kötelezettség megsértésére, mert a megelőző eljárásban nem merült fel kétség a kérelemben szereplő adatok valós voltát illetően, hiánypótlási felhívás sem volt indokolt. Mindezek alapján az üzemméret számítása során nem volt utólag figyelembe vehető az állatállomány betétlapon fel sem tüntetett, és az állatállomány nyilvántartással alá nem támasztott, másik telephelyen lévő egyedek száma, ahogy a fellebbezési eljárás során sem merült fel új tény vagy körülmény. A kifizetési kérelem továbbá a Támogatási tv. 40. § (1) bekezdése szerint, a nyilvánvaló hibára való hivatkozással sem javítható hivatalból, mert mindezek az ügyféli rendelkezési jog átvételét jelentenék.

[14] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, annak jogszerűségére tekintettel. Hangsúlyozta, hogy a megelőző eljárásban a hatóság és az alperes nem hivatkozott a kérelemben feltüntetett adatok valótlanosságára, a határozatok nem ezen alapultak, a pernek sem ez a tárgya, ezért ezzel az alperes a felülvizsgálati kérelemben alappal nem érvelhet. A jelen esetben az történt, hogy a hatóság az adminisztratív ellenőrzési kötelezettségének nem tett eleget, ezáltal az üzemméretet nem megfelelően állapította meg. Szankciókat a jogsértés bizonyítottága esetén

kell kiszabni, de a perbeli esetben illet nem bizonyítottak; a felperes a vállalt üzemméretet elérte, a támogatási cél megvalósult, vagyis az alperes a támogatás visszafizetetésével nem egy kötelezettségsegezt, hanem egy adminisztrációs hibát szankcionált.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[16] A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésére álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálat kereteit a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem jelöli ki, valamint az arra tett felülvizsgálati ellenkérelem.

[17] A Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy az agrártámogatási esetek körében rendelkezésre áll a nem azonos tárgyban, de hasonló ügyben hozott Kfv.I.35.373/2022/7. számú kúriai ítélet, és a Kfv.V.35.405/2022/6. számú kúriai ítélet. Ezen eseti döntésekben kifejtettek közül azokat a megállapításokat, amelyeket a Kúria a hiánypótlási felhívás és a nyilatkozattételre felhívás kapcsán tett, a jelen ügyben is irányadónak tekintti az alábbiak szerint.

[18] A perbeli jogvita központi eleme a megelőző eljárásban az volt, hogy a felperes megfelelt-e a 24/2015. (IV. 28.) MvM rendeletben (Jogcímrendeletben) a vállalt üzemméret elérésre vonatkozó feltételeknek, és a fellebbezés, majd a keresetlevél nyomán az is vizsgálat tárgyát képezte, hogy a hatóságot milyen módon, milyen adatok összevetésével terhelte a tényállás tisztázási kötelezettség, alkalmaznia kellett-e a 10 %-os kifizetési kérelmet illető állítólagos adminisztrációs hiba folytán a hiánypótlási felhívást, a nyilatkozattételre való felhívást, vagy enélkül jogszerűen dönthetett-e a kifizetési kérelem elutasításáról, a jogosulatlanul igénybe vett támogatáskénti minősítésről, a visszafizetésre kötelezésről.

[19] A szabályozás struktúráját áttekintve megállapítható, hogy a Jogcímrendeletnek az elsőfokú bíróság által is idézett 4. § (1) bekezdés e) pont ed) alpontja határozza meg, hogy az ügyfél köteles az állatállomány tartójaként szerepelni a működtetési időszak alatt a TIR rendelet alapján vezetett nyilvántartásban, valamint eleget tenni a sertésfélékre vonatkozóan a sertések jelöléséről, valamint Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszeréről szóló miniszteri rendeletben előírt, az állatállományra vonatkozó bejelentési kötelezettségeknek. A jelen esetben ez nem volt tárgya a vitának.

[20] Az állatlétszám az üzemméret számítása szempontjából alapvető jelentőségű. Meghatározása kapcsán a Jogcímrendelet 7. § (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy az EUME számítás alapjául szolgáló állatlétszámot a napi állományadatok éves átlaga alapján számított állatlétszám alapján kell meghatározni, amelyet a Kincstár az egyes állatfajokra vonatkozó Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszeréről és a Baromfi Információs Rendszerről szóló miniszteri rendeletekben meghatározottak alapján vezetett nyilvántartásokból állapít meg. A Jogcímrendelet 7. § (6) bekezdése ezt annyival egészíti ki, hogy kimondja: az (5) bekezdés szerint megállapított állatlétszámot a gazdálkodási naplóban rögzített állatállomány-nyilvántartásnak is alá kell támasztania. Az alperes által is hivatkozott Közlemény állatállomány betétlaphoz készült kitöltési útmutatója is kitér arra, hogy az üzemméret megállapítását „a Kincstár a TIR adatai alapján ellenőrzi”.

[21] A Kúria hangsúlyozza az alperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakra hivatkozással, hogy arra az alperes helyesen utalt, hogy az ügyfélnek a kérelem benyújtásakor ahhoz csatolni kell az állatállomány egyedeinek betétlapon való feltüntetését és a megadott létszámot alátámasztó nyilvántartást, a jelen esetben a 2020. évi sertés nyilvántartást, de emellett a fentiek alapján a Kincstár kötelezettségét is előírja a Jogcímrendelet. Az EUME számítás alapjául szolgáló állatlétszám meghatározását az elsőfokú hatóság feladatává teszi, mégpedig az ENAR nyilvántartás adatai alapján (a Közlemény a kifizetési kérelem a TIR adatai alapján történő ellenőrzést rögzíti a Kincstár részéről). A Támogatási tv-nek az elsőfokú bíróság által is felhívott 26. § (3) bekezdés 4. és 19. pontjai az ENAR-ból és a TIR-ből származó adatok átadását rögzítik, többek között a feltételek és a kötelezettségek betartásának ellenőrzése céljából.

[22] A perbeli esetben az nem volt vitatott, hogy a felperes vonatkozásában az ENAR nyilvántartásban az egyedek a felpereshez kapcsolódóan feltüntetésre kerültek, az ENAR és a TIR szerinti nyilvántartási és bejelentési kötelezettségének a felperes eleget tett, valamint a Kincstár felé is csatolta a 2020. évi sertés nyilvántartást. Az sem volt vitatott, hogy a felperes a sertéseket két állattartó telepen tartja: a cím4 szám alatti ingatlanon kód számú tenyészetkód alatt, míg a cím5 szám alatti ingatlanon kód1 számú tenyészetkód alatt.

[23] A felperes a kifizetési kérelemben ugyanakkor a két állattartó telep címét szerepeltette, de csak az egyik tenyészet kódját tüntette fel, állítása szerint pedig az állatállomány betétlapon való feltüntetéséhez képest ezek az adatok az ENAR nyilvántartásban rendelkezésre álló adatokkal nem egyeztek meg. Az alperes a kérelem adataiból kiindulva határozta meg az üzemméretet, ami a megállapítása szerint elmaradt a vállalt üzemmérettől.

[24] A Kúria egyetért az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a jogerős ítéletben is idézett jogszabályhelyek alapján a felperes részéről a kifizetési kérelemben ellentmondásosan, a fentiek szerint vezetett nyilvántartásokkal nem egyezően, önmagában sem koherens módon feltüntetett állatállomány adatok miatt - az ellentmondások tisztázása nélkül – nem lehetett volna a kifizetési kérelem elutasításáról, majd annak következtében a jogosulatlanul igénybe vett támogatáskénti minősítésről, a visszafizetési kötelezettségről dönten. Nem lehetett volna eljutni a Támogatási törvény 69. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazásáig, amely a támogatási feltételek, a vállalt kötelezettségek megszegéséből indul ki. Arra is megfelelően utalt a jogerős ítélet, hogy nem kizárólag a kifizetési kérelem állatállomány betétlapján feltüntetett egyedek számíthatók be az üzemméretbe, mert az összevetést a hatóságnak az ENAR rendszer adataival is meg kell tennie, és ezen ellenőrzéssel együtt a jelen egyedi ügyben, a fentiekben megállapított tényállás miatt tisztázandó a pontos állatlétszám.

[25] Az elsőfokú bíróság helytálló megállapítást tett a hatóság tényállás tisztázási kötelezettségével összefüggésben. Tényállás tisztázási kötelezettsége akkor is van a hatóságnak, ha az ügyfél hibát vét a kifizetési kérelemben. Ha a hiánypótlás a jogszabály alapján kizárt, további eszközök állnak rendelkezésre a tényállás tisztázásához, így a hatóság nyilatkozattételre felhívhatja az ügyfelet, illetve tisztázhatja a nyilvántartások alapján is az eltéréseket, figyelemmel arra is, hogy az idézett jogszabályhely a Kincstár ezen nyilvántartások adatain alapuló ellenőrzését rögzíti. A fentiek miatt nincs jelentősége az alperes felülvizsgálati kérelmében, illetve a per során is hivatkozott azon körülménynek, hogy a hatóság a kérelem adatai alapján jár el és a jelen esetben a kérelem adatainak utólagos módosítására irányult a fellebbezés (keresetlevél), mert az adminisztratív ellenőrzést el kellett végeznie, a nyilvántartásokkal való összevetést is, ezért rendelkezésre kellett, hogy álljanak olyan adatok, amelyekre figyelemmel az eltérések az előzőekben írtak szerint adott esetben a felperes bevonásával tisztázhatók.

[26] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete jogszerű volt, a Kúria azt a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[27] *I. Mezőgazdasági támogatási ügyben a hatóságnak akkor is van tényállás tisztázási kötelezettsége az üzemméret meghatározására vonatkozó feladatából is következően, ha az ügyfél nem koherensen, és az ENAR rendszerben nyilvántartott adatokkal nem egyező állatlétszámot tüntet fel a kifizetési kérelem állatállomány betétlapján. II. Ha a hiánypótlás a jogszabály alapján kizárt, további eszközök állnak rendelkezésre: nyilatkozattételre felhívhatja az ügyfelet, illetve tisztázhatja a nyilvántartások alapján is az eltéréseket.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

[30] A felperes pernyertes lett, azonban a felülvizsgálati ellenkérelmében megjelölt perköltségigény alapján az ellenkérelem elkészítésével felmerült munkaórák számát nem adta meg, megfelelően nem számította fel a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét, így a meg nem határozható pertárgyértékű ügyben a Kúria a javára nem állapíthatott meg költséget a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdésére figyelemmel.

[31] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. április 18.

Dr. Darák Péter
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett
előadó bíró

Dr. Márton Gizella
bíró

Dr. Stefancsik Márta
bíró

Dr. Demjén Péter
bíró